

Set segles de contribució al País Valencià

El 9 d'octubre de 1238, a penes unes dècades abans de fundar la nostra ciutat, el rei Jaume I entrava a la ciutat de València. Una data simbòlica que marca el naixement del poble valencià i que ens ha de servir per a refermar-nos en la nostra identitat, la nostra cultura, la nostra llengua i el nostre orgull com a poble.

Les societats ens servim contínuament de símbols, representacions del sentiment compartit de pertànyer a un projecte comú; a una comunitat. Per això, és important celebrar una diada com la de hui. Una jornada de reivindicació col·lectiva en la qual tots els valencians i valencianes ens sentim representats.

La història de Vila-real està lligada de manera indissoluble a la de la Comunitat. Tal com queda recollit en el nostre topònim, Vila-real va formar part del braç reial de les Corts del Regne de València, amb els privilegis que això suposava. Els frescos de Vicent Mestre en la Sala Nova del Palau de la Generalitat encara ens recorden que Vila-real formà part de les anomenades viles reials i que va ser, a més, una de les més influents en certs moments de la història.

També hui, més de set segles després, els vila-realencs i les vila-realencques volem fer palès el nostre orgull per formar part d'aquest projecte comú. En la ciutat més xicoteta i el poble més gran d'Espanya, de la Comunitat, portem a gala la nostra contribució a fer avançar el nostre territori sense perdre mai de vista els nostres orígens, la nostra identitat. Tenim mil exemples d'aquesta contribució vila-realenca a la construcció del nostre País Valencià, com ha sigut enguany, entre molts altres, el treball realitzat des del nostre poble perquè el gos rater valencià haja estat reconegut com a raça internacional.

A més, enguany, aquesta contribució de Vila-real i els vila-realencs al projecte comú valencià ha estat distingida novament amb una de les distincions de la Generalitat a Dolores Cortés, emprenedora, capdavantera i lluitadora en moments en què no era gens fàcil i menys per a una dona. La nostra Filla Predilecta se suma així a altres vila-realencs i vila-realencques reconeguts al llarg de la història d'aquests premis com Quique, Paula Bonet, els germans Manuel i Héctor Colonques, José Soriano, Pau Torres, Sonia Mañas o el Villarreal CF.

El País Valencià, com Vila-real, té un cor de poble -el dels 542 pobles i ciutats que el conformem- que batega fort en el cos d'una Comunitat que no deixa d'avançar. Aquesta terra plena d'història i de futur deu molt també a aquells que, en juliol de 1981, es van reunir a Benicàssim per a redactar el primer projecte d'Estatut d'Autonomia valencià. El germen de l'autogovern, del que commemorem enguany el 40é aniversari, que, inserit en el projecte comú d'Espanya, ens ha portat a un nivell de progrés que els nostres avantpassats no haurien pogut mai imaginar.

Però no ens quedem ací. En la celebració de l'Any Fuster, el dia de hui és també una ocasió per recordar les paraules d'un dels autors cabdals de la nostra cultura: *"No tinc altra autoritat que aquesta: la d'haver-me apassionat, fins a l'obsessió, per la vida i el destí del meu poble"*. Seguim, doncs, treballant i reivindicant amb passió el nostre poble, el País Valencià. Perquè la nova Vila-real del segle XXI necessita també d'una Comunitat que avance ferma cap a majors cotes d'autogovern, progrés i benestar.

Tots a una veu, junts, Vila-real i la Comunitat Valenciana avancem.